

i wis, Karaliaucziuje
Utarninką išdūdamis,
ant bile tofio Busto
ūtas, ju Būstpinis
ant Bertainio Metū
5 Sgr.

Kelewis

Apstatimū Štatimai i Ke-
lewi kaštoj po 2 Sgr. už
kojną, imulteis Raštais
išdrukatotą Gilę. Oro-
matas reit šen atrapyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniškams Žinės parnešgas.

Bro. 26

Karaliaucziuje, 30. Juniju.

1874.

5. Nedėdienėje po šventosės Traicės.

wang. Luk. 5, 1—11. Grom. 1. Petr. 3, 8—15.

Tikt per Kristu i Išganymą.

„Jėzus tare Tamosiui: Už esmi Kelias ir Tiesa
gywaštis. Ney wiens ne isfanta Tėwop kaip per
E.“ Jono 14, 6.

Žmonės tame, kas ant Diewo Karalyšės arba ant
anymo pareitis, yra trejopi. Wieni apie tą Da-
wisay Nicio nesirupin. Jie elgias kaip n'išmin-
tejie Gywolciei, jie walgo, geria, jėšto kiek tikt imany-
šwietiškujų Gėrybju bey Linkimybju, sakydami:
šminkimės, šol gywi esam, nės numirus, tay wislab
šalo. Antriejie beje atšimena Amziū Amziū ir tikis,
šie i tūšius istoje išganytais busę. Ale jie sawo Tikė-
guldo ant sawęs pacziū ir ant sawo pacziū Tei-
šs. Jie sawę pacziūs lafosi per didey gerus Žmonės
išlyjas, sawo geru Pasielgimu, sawo gerais Dar-
prie Pono Diewo kas-zin kiek Algōs usšipelne,
Pono Jėzaus Žodi n'išmanydami: o kad jus ir
ab butumbit atliše, kas jums daryti pūlas, tay
lau tarkite: „Mes esme ne naudingi Bernai; mes
m, ką daryti kalti buwom.“ Luk. 17, 10. Ale
lau kašgi ben kartunta sudnoj Dienoj galēs po
šziausiojo Sudzio Aktū iššidristi sakytis: Diešpatie,
wislad atlikau, ką aš atlikti kaltas buwau. Iš
ōs, mes Sude ant tukstant Klausymū ir ney Žo-
ne galēsim atsakyti ir turēsim besigėdėdami ir dre-
mi nutilti. Nės juk mes wisi, beje wisi Griekiai
ir Garbės štokojam, kuriōs mums reiktu turēti
Diewo. Taygi tikt tretiejie te bus tropyje, butent
kuriems Bonas Jėzus tikray Kelias ir Tiesa ir
waštis.

Ale minau ney wiens te ne klajoja ir sawę te ne
gauna. Tulastis aną Pono Jėzaus Žodi Tamosiui
petaji taip iššiguldo: Kad aš tikt ant Pono Jėzaus
ōnės, ant jo Kraujo bey Smertiēs kaip ant wiso
Belnymo nūstikiu, tay man mano Griekai atleisti,
aš teišus po Diewo Aktū, tay aš galiu tikėtis po
Amžiaus pas dangiškgji Tėwą i Išganymą par-

eisės. Berods iš Dalies, beje galim jakyti, pagal
wyriausiąją Dalį tai ir Tiesa. Nėša Diewo Žodis
atškartūdams liudyja: „Tiket i Boną Jėzu, tay busi
išganytas!“ Ale tacziau tarp Tikėjimo bey Tikėjimo
didelis Škirtums. Diewo Žodis kalba apie dwejopą,
butent apie gywą, ale ir apie ne gywą Tikėjimą, beje
ir apie toki Tikėjimą, kuri patš Welnias tur, o tacziau
i Malonę bey Išganymą pareiti ne galėdams. Taygi
musū Tikėjimas tur gyws, tur tikras buti. Bonas
Jėzus tur mums buti Kelias. Jo Mislis tur
buti musū Mislis, jo Duma musū Duma, jo Pė-
dos musū saurasis Takelis, beje Pons Jėzus tur
mus ant šito Takelio be waikšziojant patš nešiori.
Bet Pons Jėzus tur buti ir musū Tiesa. Ka jis
kalbėjęs, tai ney Welns ney Šwietis ney musū Proto
Abejojims mums ne tur iš Šzirdiēs išplėsti. Beje
Danguš ir Žeme sugaitš, ale jo Žodis mums tur wi-
same Dalys buti lyg Ūlds Pamanata, ant kuriōs mes
Triobą sawo amžinosiōs Palaimiōs pašfuri galėtum-
bim. Ale galiausiey: Kristus tur buti podraug ir musū
Gywaštis. Diewo Žodis sako: Kas Kristaus Dwaše
ne tur, tas ne jo yra. Dgi šwentašis Apaštals liu-
dyja apie sawę: „Už gywas esmi, tacziau dabar ne
aš, bet Kristus gywas yra manyje.“ Tikt tie, „kuriūs
Kristaus Dwaše waldo, tie yra Diewo Waikai“. Taygi
Kristaus Abrozas tur iš tawęs šwiesti tawo Misyjime,
Norėjime, Geidawime, Kalbėjime ir wisame tawo Wei-
kime. Tada Kristus tawo Gywaštis; tada jis tawo
Škarbas; tada tu pareiši pas amžingji Tėwą i šlo-
wingūšius Danguš Gywenimus. Amen.

Kaip iš prasto Pėmenušo Pasuntinys pastojo.

(Pradžia Num. 25.)

Anday mes sawo Pasakojime iki ant to parėjom,
kaij jaunojo Procešio Tėwas Nabasniką Boną Ober-
funšistorjalrotą Weisją meldes, kad jis jam ant Pa-
galbōs pareitu, idant jo Sunūs štabierūti gautu, ale
tas Prashymas pašlitēs nūprošnas. Bet dabar Pa-
siuntinys Procešis toliaus apie sawo Amzio Bėgi
toliaus teipo pasakoj.

Taygi dabar aš apsiėmėjau, Remestą išsimokinti ir tomi tiek užsiėpelnyti, jeib man Štojomis i Sztadėrija galiausiai tikt galimu Daiktu pastoti. Po mano Šžegnojimo aš dar Pusę Meto Namuse sawo Gimdytojū Brandenburgij pasilikau ir keletą Mėnesių Baitus nekurio bagoto Pono mokinau ir tada pas wieną Stubū Muilawonininką i Moską ištėjau. Ir czion be esant man Pons Kanteris Dangel pradem Rnygū priteikė, o aš turėjau apie ši bey tą Daiktą, man nū jo uždūta, kas Nedėlę wieną Syki sawo Mislūi Sūstatymą ant Wopieriaus jam parodyti. Taipjau aš tame Gziese pradėjau ir Mažumą lotyniškōs Kalbōs išsimokinti. Ale remestistkam Moskė budams aš weik supratau, kad fits Išsimokinimas tomi ne galėjo lygiu žingsniu paatuy eiti. Nūg Rytmečio Ankstybės iki Wakaro Wėlumo man reikėjo Kopėczės bey Barwū Skrynę nešioti, po kuriōs Raštōs aš tankiey nuwargēs ant Žemės susimukdawau. O Plegōs daug Sykiū ir apstingay lubėdawau gauti, ale ne del Natlikimo sawo Darbo ney del Nisimanyimo arba Tingėjimo, bet todel, kadangi aš sawo Mistrui, kaip jam rōdēs, per nūbažnas išweizdėjau. „Aš taw tą nūbažnaji Susiraufimą prawarysi“, jis man tankiey sakydawo. Ir Bažnyčziōs Diemo Szluzimą man tikt retay te luwo Wale aplankyti, nēsa mažniey kožną šwentą Dieną Darbais praleista tape. — Kiek praidams aš staicziau naujame Testamente ir meldžiaus, kaip mano Tėwai manę mokinę buwo; tankiey aš užmigau, wos tikt melstis pradėjęs. — Mano Szirdiē Kartais taip labay piktomis Mislimis pripildyta buwo, kad aš saw Galą pasidaryti norėjau. Ale sawo Mistrui, kūrē manę taip wargino, aš welijau wiso to Plikto, kas tikt wien galima ogi ir kas ne galima buwo. Mano Widus Kartumo prieš ši Muczytoji wisas lyg perestis pastojō. — Galiausiai, ilgay gana laufus, priėjo ir mano Išwalnyjimas, aš buwau išmokēs ir galėjau nūg Mitrō iš Karaliaucziaus atstoti, ale tacziau aš del Pasipelnymo dar kone Metus tame Mieste pasilikau, o aš tūciū išsipazinti, kad rōs Priežasties deley ir ne priverstis dar tankiey šwentomis Dienomis dirbti lubėdawau. Manēs aprašytūjū bey apmuilawotūjū Toblyczū prie Kupczystēs Butū wiršuy Duriū rasi dar kelios tebitaba; paslūji žngi Karaliauczijje budams aš tūjū dar kelintaję macziau, o ir Muilawones prie aukštū Butū, prie kuriū aš ilgoms Kopėczioms prilipti turėjau. Mano nūbažnosios Dumos, kaip Mistras norėdawo, jau mažniey buwo prapūlusios, ale Diemui deky tikt dar ne powisam, už tatai rupino ne perstojanczioji Malda mano mielūjū Gimdytojū, ogi ir aš dar lubėdawau melstis, kacziēg ne iš Szirdiēs, bet tikt taip iš Wiršaus.

Žiendōs Mėnesius prie Tėwū praleidēs ir pasilsejēs

aš Meiso Mėnesyje Meto 1859 pasidawjau i Swier ant Wandrawimo. Miestelny Stolp, Pumarū Pora wincoj gulincziame, aš Darbo bey Pelno radau, Res weik czion i Liga ipūliau. Tay mano Wicšpa manę i sawo Szuilę ēmēs, aštrien su manim kalbėfri Bo kelėta Dienū mano Gynastelis wis blogy ējo, ir jaucziaus didey bėdnas ir praštotas ēgās. Naujie Testamentai, kurie manę iki czion palhdėję buwo, malb Argawinimu pastojō, kaip aš tūse šaityti pradėjim Szwento Apaštalo Powilo Pasuntinyštēs Kelonēs mofka didey perėme. Po Pasistaitymo aš parsiklaupēs mpla dziau mielaji Diemą, kad jis manę sweiku padarytu reje man ant to pagelbėtu, jeib aš Pasuntintiu tarp de gonū pastoti galėcziau. Tostai nusidawę pirm Die S ale po Pietū jau aš atsikelti galėjau; Liga buwo atona juš. — Toliaus wandrodams aš gawau didžū Af Miestus Sztetyną bey Berlyną matyti ogi ir kelid pr jantiems Gizeliams nū nūbažnū žmoniū itaištyta nif kritšczioniskās Gaspadas pažinti; ale tiek aš be kelid ete dams ir gana šupay bestelgdams supratau, kad mē d ant Štojimo i Sztadierawimą tikt per menšay Aniš ningū te liko. — Pasuntinyštēs Butas man dar mlim pažytams buwo, o dywinay, Berlyne aš apie Darb ant Pasuntinyštēs niekur nieko ne girdejau. — Tay nuštin dawe, kad aš wienoj Nedėdienē i Baptistū Bažnyčgin iėjēs labay nutwerianczia Misią apie tą žodi girdeš gawau: „Res Ji mylėkim, nēsa Jis mus pirma mūnir lėjo!“ Bestilaušidams aš Diemo Meilę, man išrodē taje, pajusti, jo wiernaji Wadžiojimą suprasti ir maly, Griekus bey Newiernybę išpažinti gawau. Aš apy s liudyjau, jam sawo Meilę Darbais išrodyti kaltas ējēpat žodžio Sakytōjis czion ir apie Pasuntinyštę kalbėjo. — w Weik po to aš gawau ir Pasuntinyštēs Butą ir tamono waldantiji, jau dabar nabaštinniką Inspekteri Wala m oną pažinti, o tasai manę 14 taji Septemberrir Mete 1861 ant Išsimokinimo i tus Namus priėmōy Gzion aš dabar be jokiū wiršutiniū Rupecziū gynecwē W ir pagal Szirdiēs Geidimą mokintis galėjau. Wisienēja tiems meliems Ponams, kurie šiczion mano Mokytē ba jeis buwo, aš daug Dekawonēs kalts ēsu. — Pr džioje man wiens ir fits Daiktš šiczion rōdōs pasunt nes nūg 14 tojo sawo Amžiaus Meto aš prie gru tingo Mosklo retay te buwau priėjēs, ale weikiey d wadniey išdirbēs aš dar daugiaus atlikti galėjau, w kaip nū manēs prašyta tape. — Kone czielus 4 Metū m truko šis mano Pasimokinimas, ale czis Gziesas maš tol bene ir bus gražiausis wiso mano Amžiaus buwēs. — w Permieginiame, kursorai 24 taji Junji 1865 nusidawim m Megintojei manę per užtektinay prigatawyta išradōj o po žgyjimo dar ir Mažumo Pasuntiniui labay reikanc lingo liekorisko Pasimokinimo nusidawę Diemoje 14 toj mne Novemberio mano Suintimas arba Štātymis i Urpōb

wter Pong Direkteri Wangemann. Szito Pono
 Draughstėj jau sekancioj Dienoj aš iškeliauti turėjau.
 Mes kelawom per Hamburgi, iš ezia i Engelanto wy-
 pausijį Mientą Liundung, o tada per dideles Jures i
 Afrika, kurišs kraštą mes 23 taji Februariju prisiekėm.
 Wpysiką Nedėliu buvo ta Juriu Kelone irufusi; mano
 karbas tam Gziese ant Sziepjio buvo, engeliskaję
 alba tobuliaus išsimokinti, kelėta engeliskiemis Kud-
 imis Lamoflę nudalyti, o šwentose Dienose enge-
 liską Mišią laikyti. — Sziczion Zemėj Natal aš wišą
 plą ant Išimofinimo siu Zmontu Kalbės pridėti
 turėjau, o prie to Darbo ir dabar, po praėjusiu 8 Metu,
 ir wis turiu dirbti. Po Pašdarbojimo ant šio bey
 Sztaacijono, kur manę juntinėjo, parkelawo Mete 1867
 ons Direkteris Wangemann ant Berweizdėjimo wěl
 Afrika, istate manę i kunigiskąjį Pasuntinio Urėdą
 prirode man Wieta mano Darbo, šiczion tarp Ko-
 listu Zemėje Natal. Dienoje 11 tojo Junyjaus
 1868, sawo Szietrą pašbudawojęs man priteik-
 mą dwilinką zemiską bey dwašiską Darbą pradėjau,
 wiškay budawodams, ale dwašiskay mokindams bey
 imofindams. Jau 5 Metai man šiczion begywe-
 ut praėjo, aš tame Gziese apšwedžiau Seseřimi Pa-
 tinio Richterio, o mano Pati tris Rudifius man
 gimde. Daug Wargu, widutiniu bey wiršutiniu,
 ir šižiol jau perkentėjom, ale Džiaugimo bey Atgai-
 nimo mums mielais Diemas taipjau suteko. Jam
 Leupse ir Defawone už Wislab sakyta! — Tan-
 ap, taipjau Wofietioj kaip ir šiczion Afrikoj, wišo-
 Gwyasties Brigados manę yra apnikusios, ale
 ados manę mano Wiešpats n'iera praštojes. Kad
 wišą sawo Amžiaus Bėgi apdumoju, nūg mano
 nosios Rudifystės iki dabar, kaip dywinay manę
 lašis Diemas wadziojo, tay aš už jo Malonę bey
 ęnybę ne gana dėkawoti galiu. — Daugel Painiu
 prieš Išpildymą mano Szirdies Noro stengės,
 Wiešpats man pagelbėjo, kad aš Pasuntinys pastoti
 jau, o mano Šodžio Apsakymą tarp Pagonu Žis
 baliko neperžegnota.

Motynos Meile.

Anapus Reino Upės gul prie Baieru Karalystės
 Ausancioji Zemise, Keinpfale wadinama. Gzion,
 toli nūg Miestelio Grynštadt gyweno, o rasi ir dar
 gywena nesuri Senute Našle wargingam Paš-
 rome. Ji tikt wieninteli Snuu te turėjo, o tasai
 wejo wofiskoj Armijoje, kuri pastujam Kare prieš
 anczus Paryžą apgulusi laike. Szitam sawo Sunui,
 nes (arba Anšas) wadinamam, senoji Motynele
 Kalėdas kaszin iš kokiū graziū arba praštū Do-

waneliu imanytinay šora Pašą Szwentiemis supafa-
 wusi buvo ir taji dabar Pusto sawo Myslinausiam
 nusuntinti norėjo. Su linkma Szirdzia ji taji Gziesu
 ant Pusto i Miestą nuneše, jeib ji sawo Suntu-
 idant ne pasiwelotu. Jōs Mislis buvo ta: „Szwen-
 tiems tur Anšas Pakeli gauti!“ — Aš ne zinau, kas
 prie to Pako ne geray buvo; ale Pusto Urėdininkai
 wargingaję Senute šalin nurode ir jōs Pašą ne
 priėme; o kaczieig toktai ir pagirtinu Szirdies Leng-
 wumu nušdawe, tay toks Atšatymas nūg Pusto Lan-
 gelio mylincziei Motynos Szirdziei tacziau tikt labay
 šaudus buvo ir ję užgawo ney toks Berfunijos Trinkis.
 Gerą Walandą ji todel czionay, lyg ištikta, ir be što-
 winti pasiliko. Tay ji pastuy kimitu Balsu saw wienai
 kalbedama šake: „O Pakeli Anšas Szwentiemis tikt
 tur gauti!“ Staigiey ji pro Pusto Pangelį Bonams
 dar Syki prišauke: „Argi Jus ir iš Liesos ne norit
 mano Pakeli priimti?“ — „Tosi, toks jis yra, mes
 beje ne galim!“ atsake Urėdininkš. — „Tay aš emusi
 ji pati sawo Sunui nunešu!“ tare Senute ir greitay
 Skrynelę po Pažaste pasikisusi išėjo pro Miesto
 Wartus ir toliaus be Atšiwilgėjimo tiesoju Keliu,
 kurs ant Paryžo linkuy weda. Berods buvo Decem-
 berio Gziesas ir Decemberio Bagada. Ale mylinti
 Motynele ne pasirupina del Dro arba Pawietros.
 Jōs wienintele Mislis buvo ta, sawo Sunu pamatyti
 ir jam, kaip ji papratusi buvo, Kalėdu Džiaugimą
 padaryti. Tōs Mislies pilna ji stiprey tolyn ženge ir
 Bieszjomis dešimt Mysiū kelawusi iki i Miestą Saar-
 brücken nušgawo. Gzion ji susitropjo su wofisk-
 fais taipjau ant Paryžo linkuy tranšanczieis Žalnierieis,
 kurie gerōs Szirdies budami senaję Motynele i sawo
 Draughstę priėme ir iš jōs atwirojo wierningojo Budo
 tikrą Džiaugimą turėjo. Su taisieis ji Gelžkelio Trukiu
 išlako beweiš iki Paryžo, butent taip tosi, kaip tie
 Trukiei Karo Gziesu eiti galėjo. Pastuy ję wěl jōs
 pacziōs Rojas toliaus gabenti turėjo, o ji ir ne ap-
 sištojo ir ne išėjo, kol ji sawo Anso Kumpanije, o
 galiausiey ir ji pati suradusi buvo. Koks tas buvo
 Susimatymas! Ne bile Dien' toks trophyjas. Ale
 beje rods ir toks Kars ne kasdienišks, o tokios Mo-
 tynos todel ir ne tankiey matomos, o tokie Sunus ir
 ne wisur randami!

Kumpanioj lub Žalnieriei Filtwėweri sawo Mo-
 tyną, o Hauptmong Lewu wadianti, ale toj Kumpa-
 nioj, kur Anšas šluzyjo, dabar musu drašioji Senute
 Žalnieru Motyną buvo wadinama. Mėsa jeizei pri-
 teiktas tape wyriausis Užweizdejimas ant Kufnės, ant
 mazgojamūju Drabuziu, ant wišo Škalbino Dawado,
 o šitą Urėdą ji per ketures Nedeles didžiū Pasiru-
 pinimu bey Wiernumu pilnawojo. Potam ji, pasab-
 nam Trukiui atšradus, tomi ant Gryžkelio pasidawe.

Dėkingoji Kumpanijė wiernay už sawo Motyna pasi-
rupinusi ir jė su Kelonės Piningais apdowanėjusi buvo,
o taiw Senute giliungay ir linksmay i sawo Namus
parfelawo. Miesteli Grynstadt weif aplankydama ji
ir prie Pusto bey prie ano Langelio apsišoję, kur jės
Pakelis ne priimtas buvo. „Mano Anfas tikt gawo
Skrynelę, aš taję pati jam nunešiau!“ meilingay pa-
sakojo Senute, o Ponai Plunksnas padėję ir Galwas
išfelę su Džiaugsmu klausies. — Kelonės bey Gze-
ringės Piningū, kurieis jė Kumpanijė apdowanėjo, ji
ney maž ne buvo išleidusi. Už tuš ji, Linū nusi-
pirkusi, sawo Sunui Marktinus gatavyjo ir ant Karo
Wietos jam nusuntino. — g.

Wisofia Zinia.

— Mafkolijės Wiešpats Gecorius Alekxanderis
yra labay meilingos Szirdies ir todėl jam didey gailu,
kad per Karus taip daug Bedū ant Swieto pasidaro.
Jey jam tai tikt kiek galima butu, tay jis ant Zemės
norėtu toki Dawadą padaryti, kad Karū jau toliaus
wisay ne butu. Ale matydams, kad taip n'eit, tay
jis yra wisoms Swieto Wiešpatystėms užmanęs, Bel-
gijės Mieste Brüssel Ministeriū Susiėjimą arba
Kungresą laikyti, ant Susiėjimo, kaip ir kokiuse
Dalykuse galima butu Karo Bedas ir Bjaurybes pa-
mazinti ir palengwinti, o Swieto Wiešpaczei yra
šitam Užmanimui wisl sawo Britarimą dawę. Bet
kada šitas Kungresas bus laikytas, tai dar ne žinom.

— Tarp mūsų dešimt-doreliniū Popierpiningiū
randas dabar daug netikrū, o todėl tokiū Popierpiningiū
gaunant reiks saugotis. Ale toks Skirtums tarp tikrųjų
bey netikrųjų, tai mes dar pasakyti ne galim.

— Naktiję nū Pietnyčios ant Subatės (tai yra
nū 19tojo ant 20tojo Junijaus), o potam ir Subatoj

per Dieną yra prie mūsų tolia staudi Wietra buwusi,
kad baugu. Tojie yra šiczion daug Gzerpjū nū Stogū,
nufakinusi, o ir keles Jomarkininkū Budas ant Tur-
gaus apwertusi ir toli panežusi.

Preke Karaliauczuje 27. Juniju.

Ant Turgaus Jawū menkay pareit. Kwiecziei 100—
106 Sgr. Rugiei 68—70 Sgr. Wiekiei, did., 54—56 Sgr.
Wiekiei, mai., 52—54 Sgr. Awizos 34—40 Sgr. Ro-
pites 30—32 Sgr. Szienis 33—35 Sgr. Entres
Sziudai 22½—23¼ Sgr. Entn. Swiestas 9—10 Sgr. u
Swara. Kiausiei 6—6½ Sgr. Mandelis.

A p s a k y m a i.

Už sawo Kromui, kuriame Gelezniū Taworai bey wisof
Daktai Budawonėms parbūdami, lietuwiškay mokancziō
Sziuilėj gražiej ismokinto Mokintinio jėškau, kurs galėtu pr
manęs tūjaus istoti. **Karl Manleitner** Tilžėje.

==== Labay gražiū šwieziū Silkiū Bosuje galit pr
manęs pigiej gauti. ====

==== Dgi aš ir Druffos Swiestui turiu, tokiōs gražiū
fokiōs Jus dar ne bušite matę, ir pristulau tą czieluse
kūse kaip ir Swarais prishwertą už miernas Pretias. ====
Tilžėje, Junijaus Mėnesyje 1874.

H. C. Kröfer,

Wofieczniū Ulyczioj, kur pirma Schliemens buwo.

Mano Gruntstutis, 22 Murgū pruf, didelis podraug
4 ant to stowinczioms Trioboms, 400 Zingniū nū Kacy
Turgaus atstu gulis stow ant Bardawimo.

Našlė **Naujokiene** Bažnyczkiemjuse.

Priminimas.

Minau ne pasiwėlūkite su Keleiwjo Apšteliatwim
Kurs tūmi iki pirmojo Julijaus laukia, tur Pust
daugiaus užmokėti. R.

Glekneriškas traufiamasis ir gydasis Plosteris*)

yra wisofkūse Pasitropyjimūse priwelytins. Už tą pats prieš Ligę, kurią Daktarai Hämorrhoidalknoten wadina, war-
tojan. Pagalba buwo dywnay didele. Szitas Plosteris manę triumfam Gziese nū mano daug Metū ilgōs Ligōs
pagelbėjęs. Keli mano Ramiskū ir Prieteliū yra tą pro Kaullige, pro Gėlimą, pro atwiras Ronas, pro Szalcziō
wartoję, o kas Sykt Išgyjimas taip greitay nusidawę, kad mes nustebejom ir priwelyjam tą kojniems Ramams
širdingiaustey.

Joseph Baum,

lentiskame Lissa (Požu Prowincioje) placziojoj Ulyczioj 20.

*) Tikrasis, su Sztempeliu: „M. Ringelhardt“ ant Diežės paženkintasis Plosterius gaunamas už 5 Sgr.
Diežė iš **(M. Rattio)** karaliskofės Aptekės, wadinamōs „Zur Krone“, Tilžėj, Aufstame Gase Num. 26; prie
Aptiekoriū **M. Brüning**, Karaliauczuje, Ulyczioj wadinamoj Krumme Grube, bey prie **Engelhard** Grau-
dentso Mieste; kaip ir Fabrikėje **Gohlis** hale Leipig.

Dabotit: Be wirshuy minėtojo Sztempelio Plosteris ne tikrasis.